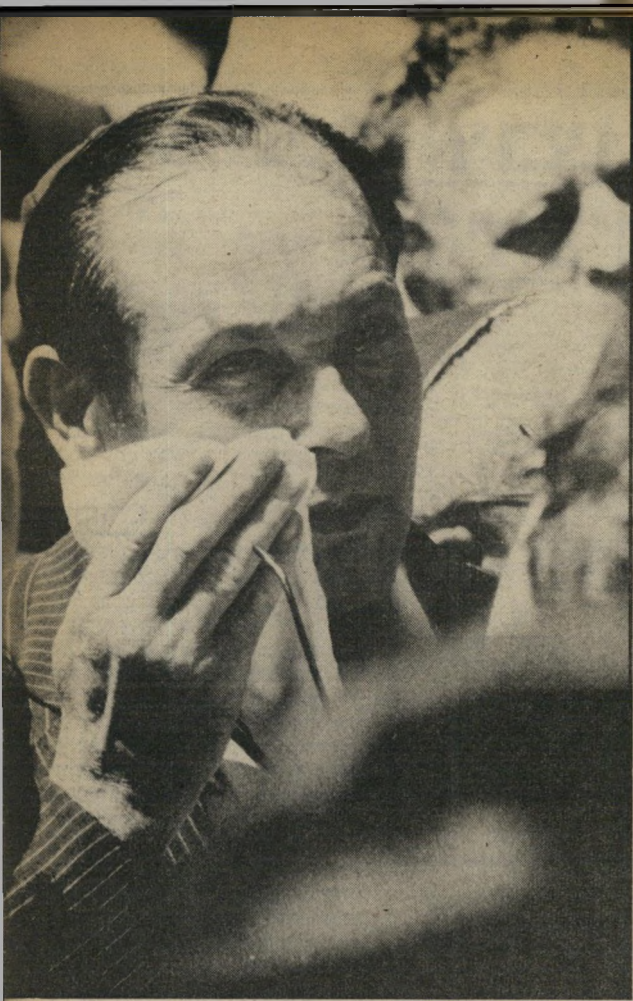

דמעות? יצחק מודעי מוחה במיטפת דמעה או טיפת זיעה מפניו. שר האנרגיה והתשתית בא להלוויה לבוע בחליפת פסים כחולה. מאחוריו, מימין, עומד שר-העל לענייני כלכלה יעקב מרידור, ומצד שמאל סגן-השר וח"כ הליכוד דב שילנסקי

מילא את המצבר המרוקן בעזרת נז' אחר שהציע את עזרתו. בשע' שהאלמנה וילדיה הסתגרו במכוני' מאחורי הווילונות.

הדירה ח"כ חרות לשע' שכטרמן, חוצה מחסום מיטטרו' שהפריד בין טבח המכובד' ומסלול המעבר סביב האר' שכטרמן היה לבוש בחליפה כח' וחבש כיפה לבנה גדולה על ראש'

כאשר הגיעה הכבודה מירושלים, היא התקבלה עלידי עשרות סקרנים שצנכו על הפתח הצר של בית-הקברות. שרי הממשלה ירדו מהאוטובוסים ונכנסו לבית-הקברות. הנשיא וראש-הממשלה יצאו ממכו' ניותיהם וצעדו באיטיות פנימה, עד שגופתו של ארליך הוצאה מהארון ונעטפה בדגל הלאום עמרו כולם בשורה, זה לצד זה, כשאיש כמעט ואינו מדבר עם רעהו.

רק החל מסע ההלוויה ופנימה פרצו הסקרנים שרצו למקום הקבורה. המכובדים התערבבו במקומיים, רובם ילדים קטנים, שלא חרלו להרעיש. "איפה בגין?" שאלו הזאטוטי, שחיפשו בין המכובדים את ראשו של ראש הממשלה. אחד מהם, שזיהה את בגין, קרא בקול: "אמא, הוא כליכך זקן?"

מכיוון שרק בני המישפחה הקרובים, ראש-המשלה והנשיא יכלו למצוא מקום ליד הקבר, החלו המזומנים האחרים שעמדו במרחק ולא יכלו להתקרב, לחדש את שיחותי הצופן שלהם: מי יירש את תפקידיו של הנפטר. כמעט כל השמות האפשריים הופרכו באוויר, ורק הודעת הכרזת שטקס הנחת הזררים החל, קטעה את מחול המינויים.

כאשר הסתיים הטקס ובני מישפחתו של ארליך נכנסו לרכב ששירת אותו בחייו, כדי לנסוע לביתם, נתקעה המכונית ולא זזה. הנהג הרגז

הפרטי לבית-הקברות. כאן הם נברקו בקפדנות עלידי חבלן מישטרתי, כדי לוודא שאין הם נושאים חפצים חשודים איתם.

בהמתנה המייגעת לארון הספיקו אנשי הרבנות הצבאית הראשית לספר, שחופרי הקבר טעו במידות והיה צורך להרחיב את הבור שנכרה. אחרים דיברו על טקס ההשכנה שערך הרב הצבאי הראשי, גד נכון, שעתיים קודם לכן. "הוא לא יודע לקרוא, הוא לא יודע עברית," אמר חייל במדים, חבוש כיפה שחורה גדולה ופאות מסתלסלות, איש הרבנות הצבאית הראשית. הוא דיבר ביידיש. מאבטחי השטח התלוננו שלמקום הקבורה יוכלו להתקרב רק בודדים, בגלל הצפיפות.

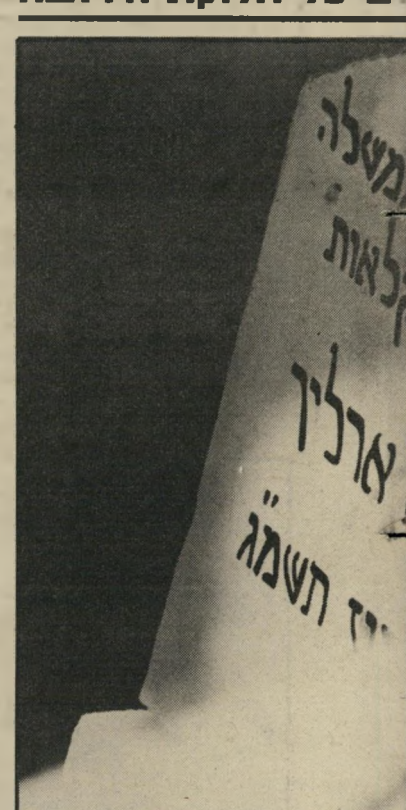
בין הראשונים אופירה נבון, רעיית הנשיא לשעבר, באה לשימחה ארליך. היא פגשה שם את ח"כ העבודה לשעבר משה ברעם (עם הגב למצלמה) ושוחחה איתו. אחרי זמן-מה היא עזבה את המקום.

פרח על הקבר שר האנרגיה והתשתית, יצחק מודעי, מניח פרח על קיברו של ארליך. אחרי הנחת הזררים עברו מוקדיו על הקבר הטרי. מודעי החזיק בידו מרח והניח אותו על הקבר באיטיות. משמאל: ח"כ הליברלים אריאל ויינשטיין, שניצב ליד ארונו של ארליך שהוצב בבנייני האומה בירושלים במשך שעותיים רצופות. ויינשטיין היה האחרון שנפגש עם ארליך, סעד איתו ארוחת-צהריים והבהיל אותו לבית-החולים כאשר התמוטט.

בל רק ססז מוזמנים
ים על חלוקת הירושה

זיף, שהוא איש סיעת מודעי, ראש-לישכת-השר דפנה ברילב, סמנכ"ל המישרד עמיקם שפירא, שהיה יד ימינו של השר, וקלוד מלכה, עוזרו של דקל.

בני המישפחה הגיעו ונכנסו ישר לפואייה של בנייני האומה. אחר-כך, כפי שתוכנן, באו מנחם בגין וחיים הרצוג. נערך טקס השכנה קצר והארון יצא לתלאיכ.

טוטו יורש

ה מכובדים נאלצו להמתין כשעה וחצי עד שהארון יצא לדרך. אחר-כך הם נסעו

